

Waldemar F. Wilczewski

**PROGRAM DZIAŁANIA
MUZEUM PODLASKIEGO W BIAŁYMSTOKU
NA LATA 2023-2030**

Białystok, kwiecień 2023

dr Waldemar Franciszek Wilczewski

**PROGRAM DZIAŁANIA
MUZEUM PODLASKIEGO W BIAŁYMSTOKU
NA LATA 2023-2030**

Muzeum Podlaskie w Białymstoku figuruje w Rejestrze wojewódzkich samorządowych instytucji kultury województwa podlaskiego pod numerem 3 i wraz z Operą i Filharmonią Podlaską – Europejskim Centrum Sztuki w Białymstoku im. Stanisława Moniuszki, Ośrodkiem „Pogranicze – sztuk, kultur, narodów” w Sejnach, Podlaskim Muzeum Kultury Ludowej, Teatrem Dramatycznym im. Aleksandra Węgierki w Białymstoku, Muzeum Rolnictwa im. ks. Krzysztofa Kluka w Ciechanowcu, Książnicą Podlaską im. Łukasza Górnickiego w Białymstoku, Podlaskim Instytutem Kultury w Białymstoku, Teatrem Wierszalin w Supraślu, Muzeum – Skansenem Kurpiowskim im. Adama Chętnika w Nowogrodzie oraz będącym w organizacji Xylopolis – Centrum Sztuki i Nauki o Drewnie należy do grupy 11. instytucji kultury, których organizatorem jest Województwo Podlaskie. Muzeum Podlaskie w Białymstoku – Wojewódzka Samorządowa Instytucja Kultury, największa placówka muzealna województwa podlaskiego – działająca na podstawie Statutu nadanego uchwałą Nr XXIII/292/2020 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 7 grudnia 2020 r., zgodnie z umową z dnia 17 grudnia 2019 r. jest współprowadzone przez Województwo Podlaskie oraz Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego. W Państwowym Rejestrze Muzeów, który Minister Kultury i Dziedzictwa Narodowego prowadzi w „celu potwierdzenia wysokiego poziomu merytorycznej działalności i znaczenia zbiorów oraz w celu ewidencjonowania muzeów spełniających te warunki”, Muzeum Podlaskie zostało wpisane pod numerem 75.

Program działania Muzeum Podlaskiego w Białymstoku na lata 2023-2030 został opracowany w zgodzie z dokumentami stanowiącymi podstawę prawną działania Instytucji: Ustawy z dnia 21 listopada 1996 r. o muzeach (Dz. U. z 2019 r. poz. 917 z późn. zm.), Ustawy z dnia 25 października 1991 r. o organizowaniu i prowadzeniu działalności kulturalnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1983 z późn. zm.), Ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019 r. poz. 512 z późn. zm.), Ustawy z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2018 r. poz. 2067 z późn. zm.), umowy w sprawie prowadzenia jako wspólnej instytucji kultury – Muzeum Podlaskiego w Białymstoku zawartej dnia 17 grudnia 2019 r. oraz Statutu i Regulaminu Organizacyjnego Muzeum Podlaskiego z

uwzględnieniem „Strategii Rozwoju Województwa Podlaskiego 2030” stanowiącej Załącznik do Uchwały Nr XVIII/213/2020 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 27 kwietnia 2020 r. i „Programu rozwoju kultury w województwie podlaskim na lata 2021–2030” przyjętego Uchwałą Nr 170/2861/2020 Zarządu Województwa Podlaskiego z dnia 17 grudnia 2020 r.

Muzeum, istniejące od 1949 r., od 2000 r. funkcjonujące pod nazwą Muzeum Podlaskie w Białymstoku jest placówką wielooddziałową, którą obecnie tworzą:

oddziały:

- a) Muzeum Błogosławionego Księdza Jerzego Popiełuszki w Okopach – w organizacji
- b) Muzeum Historyczne w Białymstoku
- c) Muzeum Ikon w Supraślu
- d) Muzeum Obojga Narodów w Bielsku Podlaskim
- e) Muzeum Rzeźby Alfonsa Karnego w Białymstoku
- f) Muzeum w Tykocinie
- g) Muzeum Wnętrz Pałacowych w Choroszczy

oraz działy:

- a) Administracyjno-Gospodarczy
- b) Archeologii
- c) Biblioteka
- d) Digitalizacji Zbiorów
- e) Finansowo - Księgowy
- f) Inwentarzy Zbiorów
- g) Konserwacji Zabytków
- h) Sztuki
- i) Wydawnictw i Promocji

Pozostające w organizacji Muzeum Błogosławionego Księdza Jerzego Popiełuszki w Okopach nie posiada osobnej lokalizacji, a materiały pozyskiwane do przyszłej placówki przechowywane są tymczasowo w wydzielonym pomieszczeniu w Muzeum Rzeźby Alfonsa Karnego przy ul. Świętojańskiej 17 w Białymstoku. Od 7 września 2022 r. Muzeum Podlaskie dysponuje działką pod adresem Okopy 1, na której zlokalizowany zostanie nowy Oddział oraz dokumentacją projektową przekazaną w dniu 21 kwietnia 2023 r. przez Fundację im. bł. ks. Jerzego Popiełuszko „Dobro”.

Muzeum Historyczne w Białymstoku mieści się w zabytkowym pałacyku fabrykanckim przy ul. Warszawskiej 37, wzniesionym w latach 1910-1913, w klasycyzującym stylu

secesyjnym. Według dotychczasowej formuły Oddział zajmuje się szeroko pojętymi dziejami Białegostoku, Podlasia oraz Ziemi Wschodnich dawnej Rzeczypospolitej. Muzealia zgromadzone w placówce mają charakter bardzo różnorodny i zostały zebrane w czterech działach: realia, ikonografia, archiwalia, numizmaty. W Muzeum Historycznym przechowywane są zbiory sztuki (m.in.: malarstwo, rzeźba, grafika), rzemiosła artystycznego, mebli, kolekcja tatarianów, zbiory ikonograficzne, archiwalia – rękopisy i druki oraz spuścizna artystyczna Wiktora Wołkova. Oddział szczególnie dotkliwie odczuwa brak wystarczającej powierzchni magazynowej.

Muzeum Ikon w Supraślu mieści się w dzierżawionej od Prawosławnego Klasztoru Męskiego części dawnego Pałacu Archimandrytów. Obecnie trwają prace nad przekazaniem Muzeum Podlaskiemu sąsiedniej zabudowanej parceli, której przejęcie pozwoli na dalszy rozwój placówki. Oddział zajmuje się historią, sztuką sakralną i kulturą Kościołów wschodnich funkcjonujących na obszarze dawnej Rzeczypospolitej, ze szczególnym uwypukleniem tradycji i obyczajowości Podlasia.

Siedzibę Muzeum Obojga Narodów w Bielsku Podlaskim stanowi osiemnastowieczny Ratusz miejski. Perspektywę rozwoju placówki daje pozyskanie w 2022 r. drewnianego budynku zlokalizowanego przy rynku, odległego o kilkadziesiąt metrów od bielskiego Ratusza. Placówka, będąca w trakcie tworzenia koncepcji wystawy stałej, zajmuje się dziejami dawnego Podlasia, Ziemi Bielskiej oraz Bielska Podlaskiego, koncentrując się na ukazaniu specyfiki i znaczenia tego obszaru na mapie Rzeczypospolitej.

Muzeum Rzeźby Alfonsa Karnego zostało zlokalizowane w zabytkowej dwukondygnacyjnej drewnianej willi należącej niegdyś do barona von Driesena, wzniesionej w końcu XIX stulecia. Zasadniczą część działalności Oddziału stanowi prezentacja życia i dorobku Alfonsa Karnego, czemu została poświęcona wystawa stała.

Muzeum w Tykocinie dysponuje dwoma budynkami – siedemnastowieczną murowaną synagogą oraz sąsiadującym z nią, także murowanym domem talmudycznym. Placówka zajmuje się dziejami, kulturą i obyczajowością Żydów polskich oraz historią Tykocina i okolicznych obszarów ze szczególnym uwzględnieniem dziejów miasta i regionu w dziejach Rzeczypospolitej.

Muzeum Wnętrz Pałacowych w Choroszczy mieści się we wzniesionej w XVIII wieku letniej rezydencji Branickich. Pałacyk zlokalizowany jest w liczącym ponad 58 hektarów Parku Pałacowym. W sąsiedztwie siedziby Oddziału usytuowany jest zdewastowany, osiemnastowieczny pawilon oraz dziewiętnastowieczna stajnia, służąca za prowizoryczne

zaplecze techniczno-gospodarcze Muzeum Podlaskiego i pomieszczenia techniczne obsługi parku (m.in. brak bieżącej wody).

Siedzibą główną Muzeum Podlaskiego jest białostocki Ratusz. W zabytkowym budynku przy Rynku Kościuszki 10, mieści się dyrekcja Muzeum, Dział Administracyjno-Gospodarczy, Dział Digitalizacji Zbiorów, Dział Finansowo-Księgowy, Dział Sztuki i Dział Wydawnictw i Promocji. Do zadań Działu Administracyjno-Gospodarczego należy administrowanie mieniem Muzeum Podlaskiego; jego nieruchomościami, środkami transportu, sprzętem gospodarczym i wystawienniczym. Dział odpowiada za całokształt spraw organizacyjnych i administracyjnych (w tym bezpieczeństwo), prace remontowo-budowlane, przetargi i pozyskiwanie środków zewnętrznych. Pracownicy techniczni Działu korzystają z lokalu w siedzibie Muzeum Historycznego, przy ul. Warszawskiej 37. Dział Digitalizacji odpowiada za bieżącą fotograficzną dokumentację zbiorów, zgodnie ze standardami przyjętymi w polskim muzealnictwie. Efekty prac Działu wykorzystywane są m.in. w systemie MONA służącym do ewidencjonowania zbiorów i zarządzania nimi. Zadaniem Działu Finansowo-Księgowego jest prowadzenie spraw finansowych Muzeum i czuwanie nad aspektem ekonomicznym działalności Instytucji. Dział Sztuki jest gospodarzem ratuszowej przestrzeni wystawienniczej. W polu jego zainteresowań mieszczą się m.in. dzieje sztuki regionu na tle zjawisk zachodzących na terenie kraju, ze szczególnym uwzględnieniem twórców działających na Podlasiu oraz ziemiach dawnego Wielkiego Księstwa Litewskiego. Dział Wydawnictw i Promocji – ostatni, którego siedzibę stanowi białostocki Ratusz – ma za zadanie prowadzenie całości spraw wydawniczych Muzeum (druki zwarte i ciągłe, reklamowe, ulotne). Dział odpowiada także za funkcjonowanie Instytucji w przestrzeni medialnej, także w mediach społecznościowych oraz promocję działań podejmowanych przez wszystkie działy i oddziały Muzeum Podlaskiego. Wszystkie działy mieszczące się w siedzibie głównej Muzeum Podlaskiego (oraz pracownicy zatrudnieni na samodzielnych stanowiskach) odczuwają brak powierzchni biurowej oraz zaplecza gospodarczo-socjalnego. Szczególne dotkliwy jest brak powierzchni magazynowej Działu Sztuki.

Dział Archeologii zajmuje część pawilonu „Rzemieślnik” przy ul. Józefa Bema 11 w Białymstoku. Do zadań Działu należą badania pradziejów województwa i ziem sąsiednich; epok kamienia, brązu, żelaza, średniowiecza, a także czasów nowożytnych. W pawilonie mieszczą się pomieszczenia biurowe Działu i bardzo przepełnione magazyny, natomiast brak przestrzeni wystawienniczej.

Biblioteka Muzeum Podlaskiego znajduje się w budynku dawnej wozowni zlokalizowanej w sąsiedztwie Muzeum Rzeźby Alfonsa Karnego, przy ul. Świętojańskiej 17 w Białymstoku.

Zadaniem Działu jest gromadzenie, inwentaryzowanie, opracowanie, udostępnianie i upowszechnianie zbiorów bibliotecznych. Księgozbiór jest profilowany pod kątem muzealnictwa, historii sztuki, historii i jej nauk pomocniczych. Ważne miejsce zajmują w nim pozycje dotyczące regionu, dawnych terenów wschodnich Rzeczypospolitej oraz starodruki. Niedobór powierzchni magazynowej uniemożliwia dalszy rozwój księgozbioru. Utrudnieniem jest również nieprzystosowanie pomieszczeń do standardów wymaganych dla działalności biblioteki.

Siedzibę Działu Inwentarzy Zbiorów stanowią pomieszczenia wydzielone w budynku Muzeum Historycznego przy ul. Warszawskiej 37 w Białymstoku. Dział czuwa nad inwentarzami zbiorów muzealnych, obecnie w znacznej mierze koncentrując swoją uwagę na cyfryzacji zapisów inwentarzowych. Do szczególnie istotnych zadań działu należy przeprowadzanie okresowych inwentaryzacji zbiorów oraz przygotowywanie protokołów i zaleceń pokontrolnych. Dział prowadzi sprawy umów licencyjnych na wykorzystanie zbiorów Muzeum Podlaskiego, wypożyczeń i kwerend. W pomieszczeniach Działu panują szczególnie niedogodne warunki pracy, spowodowane lokalizacją pomieszczeń biurowych na ostatniej, nasłonecznionej kondygnacji budynku, w bezpośrednim sąsiedztwie magazynów Muzeum Historycznego (w istocie stanowiąc pomieszczenia przechodnie).

Wiosną 2023 r. Dział Konserwacji Zbiorów został przeniesiony do Choroszczy i mieści się w sąsiedztwie Muzeum Wnętrz Pałacowych. Było to możliwe dzięki projektowi „Stworzenie regionalnych centrów badań i konserwacji zabytków” w ramach Programu Współpracy Transgranicznej Polska – Białoruś – Ukraina na lata 2014-2020. Dział Konserwacji Zabytków specjalizuje się w konserwacji zabytków archeologicznych (metal, ceramika, drewno) i mebli, wykonuje złożenia, konserwuje i rekonstruuje zabytki etnograficzne oraz rzemiosła artystycznego. Jednostka mieści się w pomieszczeniach w pełni odpowiadającym profilowi prowadzonej działalności, jest wyposażona w specjalistyczne urządzenia i narzędzia, zapewniające bezpieczne warunki pracy na najwyższym poziomie. Dysponuje także specjalistycznym samochodem do przewozu muzealiów.

W toku są prace nad powołaniem kolejnego oddziału – Muzeum Fotografii Wiktora Wołkova w Turośni Kościelnej, którego siedzibą – na mocy przygotowywanego porozumienia z władzami gminy – będzie barokowy pawilon, zwany Dworem Myśliwskim, wzniesiony w końcu lat 60. XVIII wieku na podstawie planów Jana Henryka Klemma, dla Wiktoryna Jana Zaleskiego, starosty boreckiego, ówczesnego właściciela dóbr turośniańskich.

We wszystkich oddziałach Muzeum Podlaskiego, pomieszczenia biurowe, magazyny, pracownie naukowe i sale ekspozycyjne (oprócz Działu Archeologii, który nie ma własnej

przestrzeni wystawienniczej) znajdują się w tych samych budynkach. Dotkliwy problem wymienionych placówek stanowi brak wystarczającej powierzchni magazynowej. Zakup lokalu 1U przy ul. Stanisława Bukowskiego 1A, z przeznaczeniem na magazyn muzealiów, tylko częściowo i doraźnie rozwiązuje problem. Deficyt powierzchni magazynowej szczególnie odczuwają Dział Archeologii i Muzeum Historyczne oraz Biblioteka. W takiej sytuacji jedynie z największym trudem można zapewnić zbiorom Muzeum Podlaskiego warunki właściwe dla przechowywania muzealiów. Niedobór powierzchni biurowej najbardziej odczuwają pracownicy działów mających swoją siedzibę w białostockim Ratuszu oraz pracownicy Działu Inwentarzy Zbiorów. W siedzibie głównej Muzeum brak również przestrzeni socjalnej, a w budynku znajduje się zaledwie jeden punkt sanitarny, służący pracownikom, zwiedzającym i uczestnikom zajęć edukacyjnych.

W ciągu minionych trzech lat, dzięki konsekwentnej realizacji założeń programowo-organizacyjnych, przy zdecydowanym wsparciu Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podlaskiego i życzliwości Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego udało się rozwiązać najpilniejsze potrzeby Instytucji oraz rozpoznać i ustalić program dalszych działań. Już w 2020 r. dotacja otrzymana z UMWP w kwocie 9 418 230,00 zł pozwoliła na spłatę zadłużenia Muzeum Podlaskiego i otworzyła nowe perspektywy rozwoju. W 2021 r. dotacja podmiotowa przekazana przez Urząd Marszałkowski wyniosła 8 821 615,00 zł, a w 2022 r. 9 909 000,00 zł. Widoczna jest zatem wyraźna tendencja wzrostowa. W latach 2020-2022 podobną tendencję wykazywała także dotacja podmiotowa z Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego, która w 2020 r. wyniosła 1 089 144,36 zł, w 2021 r. – 1 112 300,00 zł, a w 2022 r. – 1 350 000,00 zł. W minionych trzech latach wzrastały także kwoty dotacji celowych pozyskiwanych z Ministerstwa: 136 738,60 zł w 2020 r., 571 530,00 zł w 2021 r. i 935 534,85 zł w 2022 r. Przemysłanemu i celowemu wydatkowaniu środków oraz oszczędnej gospodarce finansami Muzeum towarzyszyły nieprzerwane starania o powiększenie przychodów własnych pochodzących z działalności statutowej. I tak, ze sprzedaży biletów i wydawnictw oraz usług przewodników w 2020 r. udało się uzyskać 752 477,80 zł, w 2021 r. – 1 056 750,00 zł, a w 2022 r. – 1 118 257,36 zł. Także w tym przypadku wyraźna jest tendencja wzrostowa. W 2020 r. łączne przychody Muzeum Podlaskiego w Białymstoku wyniosły 12 877 740,83 zł, natomiast w 2022 r. – 14 400 130,67 zł, zatem w omawianym czasie wzrosły o 1 522 389,00 zł. W związku z ambicjami rozwoju Muzeum Podlaskiego oraz rosnącymi kosztami funkcjonowania jednostki, utrzymanie trendu wzrostowego przychodów należy do zadań priorytetowych na lata 2023-2030. Oprócz spodziewanego wzrostu dotacji

podmiotowych, cel ten będzie realizowany dzięki aktywnemu pozyskiwaniu funduszy zewnętrznych i wzrost przychodów z działalności statutowej oraz poprzez konstruowanie atrakcyjnego programu merytorycznego, który zyska aprobatę instytucji współprowadzących przekładającą się na dotacje celowe.

Do priorytetowych zadań Muzeum Podlaskiego w Białymstoku, począwszy od bieżącego roku, należeć będzie budowa Muzeum Błogosławionego Księdza Jerzego Popiełuszki w Okopach. W związku z rozpoczęciem wdrażania Priorytetu VII Kultura – Programu Fundusze Europejskie na Infrastrukturę, Klimat, Środowisko 2021-2027 (FEnIKS) Muzeum Podlaskie zamierza aplikować o środki z tego mechanizmu finansowego. Koszt realizacji zgłaszanych projektów musi się mieścić w granicach od 25 do 90 mln zł, a kosztorys budowy oddziału w Okopach opiewa na kwotę 48 mln zł. Rozpoczęcie realizacji rzeczowej inwestycji musi nastąpić nie później niż w drugim kwartale 2024 r., a zakończyć do połowy 2029 r. Muzeum Podlaskie posiada prawo własności nieruchomości, dokumentację budowlaną oraz pozwolenie na budowę, a inwestycję planuje zakończyć w 2025 lub 2026 r., mieści się zatem w pełni w określonych kryteriach, co daje uzasadnioną nadzieję na uzyskanie finansowania i realizację inwestycji.

Muzeum Podlaskie przy ścisłej współpracy z Urzędem Marszałkowskim Województwa Podlaskiego zabiega o środki finansowe w ramach Funduszy Europejskich dla Polski Wschodniej 2021-2027. Korzystając z tego źródła zamierzamy sfinansować prace inwestycyjne w obiektach cieszących się największą frekwencją wśród zwiedzających – w białostockiej siedzibie głównej Muzeum, w Supraślu i Tykocinie. Jest to kolejny priorytet Programu działania Muzeum Podlaskiego w Białymstoku na lata 2023-2030.

Działając w zgodzie z opracowaną koncepcją w Ratuszu zostaną przeprowadzone remont, przebudowa, rozbudowa i aranżacja wnętrz. Działania skupią się na uwolnieniu nowych przestrzeni wystawienniczych, na których zostanie utworzona nowa ekspozycja stała, powstaną nowoczesne pomieszczenia kasy, sklepu, szatni, kawiarni. Sale ekspozycyjne zostaną poddane całkowitej rewitalizacji (gabloty, oświetlenie, instalacje p. poż., alarmowe i in.). Powstaną ciągi komunikacyjne między alkiarzami, zostanie zbudowana winda łącząca wystawy, sale edukacyjne i konferencyjne znajdujące się na różnych kondygnacjach muzeum (piwnica, parter, wieża) co także ma służyć zwiększeniu dostępności dla osób z niepełnosprawnościami. W toku prac zostanie wykonane własne oświetlenie i nagłośnienie zewnętrzne oraz powstaną systemy elektroniczne dla zwiedzających ułatwiające zapoznanie się z eksponowanymi zbiorami; tourguidy, audioprzewodniki, mobilne systemy narracyjne i inne współczesne techniki oprowadzania bezobsługowego. Aplikacje będą zgodne z wytycznymi dotyczącymi

dostępności dzięki czemu będą mogli z nich korzystać także odbiorcy o szczególnych potrzebach. Ważną częścią przedsięwzięcia będzie przemodelowanie systemu wejść do budynku, poprzez stworzenie niezależnej komunikacji dla pracowników i zwiedzających oraz remont elewacji zewnętrznej. W zamyśle Ratusz, w którym zostanie umieszczona makieta osiemnastowiecznego Białegostoku oraz nowa wystawa stała, ma stanowić siedzibę Działu Sztuki, z własną przestrzenią wystawienniczą, edukacyjną, magazynową, salami konferencyjnymi i pomieszczeniami biurowymi. Szacunkowe koszty realizacji inwestycji wynoszą 43 500 000,00 zł.

Prace w Supraślu mają objąć przebudowę, modernizację i oddanie do użytku turystów zwiększonej przestrzeni Muzeum Ikon. Oddział przyciągający rocznie około 50 tysięcy turystów, został otwarty dla zwiedzających przed ponad piętnastu laty. Chcąc zachować atrakcyjność placówki jako jednego z czołowych punktów na turystycznej mapie Województwa Podlaskiego i jego wizytówki, niezbędne jest podjęcie działań mających na celu przystosowanie Oddziału do rosnących oczekiwań publiczności. Dzięki ścisłemu współdziałaniu z Urzędem Marszałkowskim Województwa Podlaskiego, przy jego zdecydowanym wsparciu i życzliwości dla zaproponowanych rozwiązań, obecnie Muzeum Podlaskie finalizuje działania mające na celu uzyskanie na własność budynku zlokalizowanego w bezpośrednim sąsiedztwie obecnej siedziby Muzeum Ikon mieszczącej się w gmachu dawnego Pałacu Archimandrytów, dzierżawionej od Prawosławnego Klasztoru Męskiego w Supraślu. Dzięki środkom z Funduszy Europejskich dla Polski Wschodniej 2021-2027, po pozyskaniu obiektu przez Muzeum Podlaskie, budynek zostanie poddany gruntownemu remontowi i przystosowaniu do potrzeb muzealnych. Niezaprzeczalną atrakcją miejsca będzie odtworzony siedemnastowieczny ikonostas – dzieło sztuki snycerskiej z okresu baroku (oryginalny ołtarz został spalony w zimie 1939/1940 roku przez stacjonujących w cerkwi żołnierzy sowieckich). Rzeźbiony obiekt zostanie ożywiony poprzez projekcje multimedialne, opowiadające o jego powstaniu oraz symbolicznie wypełniające go ikonami. Prócz tego zmodernizowany budynek zostanie wyposażony w sale wystaw czasowych, aulę, część edukacyjną, socjalną, biurowo-administracyjną oraz magazynową i obsługi gości. Dzięki powiększeniu metrażu muzeum, możliwe będzie znaczne rozszerzenie ekspozycji i upublicznienie tych dzieł sztuki, które obecnie znajdują się w magazynach. Skuteczne starania o zapewnienie finansowania inwestycji pozwolą na wykonanie koncepcji i projektów budowlanych oraz branżowych, prace polegające na przebudowie, modernizacji i rozbudowie budynku, a także aranżację i wyposażenie terenu wokół niego. Całości dopełni wykonanie aplikacji i systemów elektronicznych dla zwiedzających, wyposażenie w odpowiedni sprzęt

wszystkich wnętrz; części wystawienniczych, biurowych, magazynowych, sali edukacyjnej, auli, szatni, kas itp. Niezbędne będzie również wykonanie wentylacji, klimatyzacji, systemów ppoż., montaż nagłośnienia, oświetlenia i systemów zabezpieczenia oraz zakup gablot, systemów wystawienniczych wewnętrznych i zewnętrznych. Na tym etapie, koszty realizacji inwestycji szacunkowo zostały określone na wysokość 45 000 000,00 zł.

Trzecim przedsięwzięciem, którego realizację może zapewnić finansowanie uzyskane z Funduszy Europejskich dla Polski Wschodniej 2021-2027 jest zagospodarowanie terenu wokół budynków Muzeum w Tykocinie. W porównaniu z przedsięwzięciami wyżej wspomnianymi, może się to wydawać zadaniem błahym. Ze względu na miejsce Tykocina na muzealnej mapie Polski oraz na natężony zagraniczny ruch turystyczny, który w znacznej części napływa z Izraela, tak jednak nie jest. Synagoga i Dom Talmudyczny w Tykocinie stanowią wizytówkę województwa podlaskiego, zapewne jeszcze w większym stopniu niż Muzeum Ikon w Supraślu. Dlatego dla zapewnienia bezpiecznego i sprawnego przepływu turystów oraz ze względów wizerunkowych niezbędne jest m.in. wykonanie naziemnego obiektu maskującego nowoczesną instalację przepompowni kanalizacji muzeum znajdującą się od frontowej strony synagogi, oświetlenie terenu, monitoring, remont murów wokół terenu synagogi, zaprojektowanie ciągu komunikacyjnego dla osób niepełnosprawnych. Konieczne są prace na bardzo obciążonym parkingu: montaż słupków kamiennych na parkingach północnym i południowym, położenie nowego bruku na części parkingu oraz ustawienie ławek. Bezpieczeństwo zapewni montaż systemu monitoringu przemysłowego oraz zaprojektowanie i wykonanie zdalnie sterowanej z Domu Talmudycznego blokady wjazdu na parking. Mając na względzie konieczność obniżenia kosztów eksploatacji obiektu konieczne jest wykonanie instalacji pompy ciepła dla budynków Muzeum w Tykocinie. W planie jest również rozszerzenie istniejącej staropolskiej ekspozycji muzealnej poprzez zakup zabytków broni i uzbrojenia ochronnego oraz zakup zewnętrznego systemu wystawienniczego. Szacunkowe koszty realizacji inwestycji w Tykocinie mają wynieść 4 500 000,00 zł.

Ważnym punktem Programu działania Muzeum Podlaskiego w Białymstoku na lata 2023-2030 jest kompleksowy remont budynku mieszczącego się w Bielsku Podlaskim przy Placu Ratuszowym 9. Przedsięwzięcie, które w założeniu będzie finansowane ze środków Rządowego Programu Odbudowy Zabytków (tzw. Polski Ład na Zabytki) pozwoli na rozszerzenie działalności Muzeum Obojga Narodów w Bielsku Podlaskim. W wyremontowanym obiekcie zostaną umieszczone sale edukacyjne i warsztatowe, pomieszczenia administracyjno-biurowe i podręczne magazyny. W budynku będą mogły znaleźć się sale wystaw czasowych oraz ekspozycja zbiorów etnograficznych. Dzięki takiemu

rozwiązaniu przestrzeń w bielskim Ratuszu może w większym stopniu zostać zagospodarowana na potrzeby nowej wystawy stałej Muzeum Obojga Narodów, która w założeniu ma być wizytówką placówki.

Muzeum Podlaskie przygotowuje się do pozyskania funduszy w programie transgranicznym Interreg Polska-Litwa 2021-2027, w ramach którego – we współpracy z Muzeum w Święcianach na Litwie, jako partnerem wiodącym – zamierza kontynuować prace nad rewaloryzacją zabytkowego Parku Pałacowego w Choroszczy. Kompleksowego remontu wymaga układ wodny, niezbędna jest renowacja wyspy na kanale parkowym oraz wykonanie nawierzchni alejek parkowych. Projekt przewiduje również odtworzenie zarysu fundamentów nieistniejących pawilonu i obu oficyn, co wpłynie pozytywnie na podniesienie walorów turystycznych miejsca i uwydatni konieczność odbudowy brakujących elementów założenia pałacowego Branickich. Powyższe działania poprzedzone będą badaniami archeologicznymi. Równolegle do starań o finansowanie w ramach Interreg Polska-Litwa, trwają przygotowania do pozyskiwania funduszy z innych źródeł, z przeznaczeniem na kolejne działania w Choroszczy. W toku wcześniejszych prac wykonane zostały projekty budowlane mostku usytuowanego na osi pałacu i renowacji istniejącego pawilonu. Posiadanie wspomnianej dokumentacji projektowej znacznie zwiększa możliwości podejmowania skutecznych starań o uzyskanie finansowania obu inwestycji. Jako źródło finansowania działań w kolejnych latach rozpatrywany jest również program Interreg NEXT Polska – Ukraina 2021-2027. Osobnym problemem, przed którym stoi Muzeum Podlaskie jest rozbiórka poszpitalnej oczyszczalni ścieków. Rozmowy z Wojewódzkim Funduszem Ochrony Środowiska i Gospodarki Wodnej w Białymstoku oraz Wojewódzkim Inspektorem Ochrony Środowiska w Białymstoku na temat demontażu nieczynnego obiektu i ewentualnego finansowania prac będą kontynuowane. Harmonogram działań na terenie założenia parkowo-pałacowego w Choroszczy mają charakter długoletni i zostaną rozpisane na lata 2023-2030.

W ciągu siedmiu lat, których dotyczy Program, niezbędne będzie podjęcie działań mających na celu modernizację, rozbudowę i aranżację wnętrz oraz zagospodarowanie terenu Muzeum Rzeźby Alfonsa Karnego w Białymstoku przy ul. Świętojańskiej 17 oraz podobne prace w Muzeum Historycznym przy ul. Warszawskiej 37 w Białymstoku. Pilnym zadaniem, które realizowane będzie niezwłocznie, pozostaje zakończenie prac w lokalu przy ul. Stanisława Bukowskiego 1A w Białymstoku. Na remont i zagospodarowanie oczekuje budynek stajni w Choroszczy. Niezbędne będzie podjęcie starań o pozyskanie przestrzeni dla centralnego magazynu muzealiów. Dobrym rozwiązaniem może być przejęcie tzw. kuchni szpitalnej w Choroszczy, jednak wobec ogromu zadań inwestycyjnych stojących przed Muzeum, na

obecnym etapie trudno wyobrazić sobie realizację kolejnego przedsięwzięcia, kosztownego pod względem finansowym i organizacyjnym.

Wyraźną poprawę warunków lokalowych Muzeum Podlaskiego przyniesie pozyskanie budynku Wydziału Ekonomii i Finansów Uniwersytetu w Białymstoku przy ul. Warszawskiej 63. Wsparcie Urzędu Marszałkowskiego Województwa Podlaskiego i osobiste zaangażowanie Marszałka Województwa dają nadzieję na pozytywne załatwienie sprawy. Chociaż faktyczne przejęcie obiektu przez Muzeum, może się odbyć w perspektywie kilku lat, już teraz niezbędne jest przemyślenie sposobu jego zagospodarowania. Charakter i powierzchnia zabytkowego budynku – w którym na początku XX wieku mieściła się Szkoła Handlowa – sprawia, że swoją siedzibę może w nim znaleźć dyrekcja Muzeum, Dział Administracyjno-Gospodarczy, Dział Finansowo-Księgowy oraz Dział Wydawnictw i Promocji. Budynek przy ul. Warszawskiej 63 może zatem stać się nową siedzibą główną Muzeum Podlaskiego. Wielkość obiektu sprawia, że pomieści on także Dział Digitalizacji Zbiorów, Dział Inwentarzy Zbiorów oraz Bibliotekę. Kluczowe znaczenie dla realizacji Programu działania Muzeum Podlaskiego na lata 2023-2030 ma ulokowanie w obiekcie Działu Archeologii, który zyska własną przestrzeń wystawienniczą i edukacyjną oraz pomieszczenia administracyjno-biurowe i magazynowe. Zadaniem na nadchodzące lata pozostaje zorganizowanie w obiekcie nowej wystawy stałej – archeologiczno-historycznej – która w nowoczesny sposób opowie o Podlasiu na tle dziejów Rzeczypospolitej.

Planowane inwestycje, zapewnienie odpowiedniej bazy lokalowej i zaplecza techniczno-organizacyjnego, mają zapewnić możliwie najlepsze warunki działalności merytorycznej Muzeum Podlaskiego w Białymstoku. Według Strategii działania i rozwoju Muzeum Podlaskiego w Białymstoku „misją Muzeum jest budowanie tożsamości regionalnej poprzez rozwój i ochronę dziedzictwa kulturowego. Misją Muzeum Podlaskiego w Białymstoku jest także kreowanie i utrwalanie polskości w tożsamości europejskiej oraz promocja wewnętrzna i zewnętrzna dorobku kulturowego województwa podlaskiego”. Zgodnie ze Statutem Muzeum Podlaskiego do zakresu działania Jednostki należy „gromadzenie, przechowywanie, konserwacja i udostępnianie oraz upowszechnianie zbiorów dotyczących historii województwa podlaskiego i historycznego Wielkiego Księstwa Litewskiego”. W latach 2023-2030, podobnie jak w ciągu minionych trzech lat, Muzeum Podlaskie będzie dążyło do realizacji misji i wypełniania zadań statutowych na najwyższym poziomie. Jest to zgodnie z oczekiwaniami organu prowadzącego, wymaganiami Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz zaleceniami Narodowego Instytutu Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów.

Dzięki rozbudowie zbiorów, nowym przedsięwzięciom wystawienniczym, wydawnictwom oraz działaniom edukacyjnym i promocyjnym, w najbliższych latach Muzeum Podlaskie w Białymstoku będzie konsekwentnie dążyło do jak najszerzego zaistnienia w świadomości mieszkańców regionu. Będzie to realizowane poprzez budowę integralnej tożsamości Muzeum, gdyż w obecnej rzeczywistości tylko instytucja o wyrazistym wizerunku i opartym na nim przekazie może skutecznie zabiegać o uwagę społeczeństwa. Zadaniem Muzeum, do realizacji w latach 2023-2030, jest aktywne włączenie się w ogólnopolskie życie muzealne poprzez realizację przedsięwzięć na najwyższym poziomie. Współprowadzenie przez Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego jest dla osiągnięcia tego celu niezwykle pomocne.

Aby sprostać zadaniom w zakresie gromadzenia, w bieżącym roku zostały sfinalizowane prace nad koncepcją gromadzenia zbiorów we wszystkich oddziałach Muzeum Podlaskiego, która będzie obowiązywała w latach 2023-2030. W związku z koniecznością zapewnienia odpowiednich warunków przechowywania zbiorów, Muzeum Podlaskie rozważa możliwość włączenia się w przedsięwzięcie realizowane przez Narodowy Instytut Muzealnictwa i Ochrony Zbiorów, który na terenie gminy Lesznówola, na obrzeżach Warszawy, przygotowuje inwestycję, która będzie stanowić zaplecze magazynowe i logistyczne dla muzeów. Projekt wkracza w etap realizacji, określone są dokładne warunki i ograniczenia w zakresie możliwości magazynowania obiektów oraz ewentualne zapotrzebowanie na usługi specjalistyczne (np. digitalizacja, konserwacja). Poważną niedogodność stanowi odległe położenie planowanego obiektu. Niezależnie od decyzji w powyższej sprawie Muzeum Podlaskie rozpoczyna wdrażanie systemu RE-ORG, którego zastosowanie w założeniu umożliwi uwolnienie znacznych powierzchni magazynowych, co w obecnych warunkach jest trudne do przecenienia. Obecnie rozpoczyna się cykl szkoleń, po którego zakończeniu rozpocznie się wdrażanie systemu, z założeniem jego funkcjonowania w latach 2023-2030. Uruchomiona w bieżącym roku nowoczesna pracownia konserwacji zabytków, po skompletowaniu kardy, zapewni odpowiedni poziom opieki konserwatorskiej nad zabytkami przechowywanymi w Muzeum Podlaskim.

Na lata 2023-2030 planowana jest systematyczna i konsekwentna digitalizacja zbiorów muzealnych. Cel ten będzie realizowany w oparciu o Dział Digitalizacji Zbiorów, który po odciążeniu z innych zadań, w tym zakresie zapewni pełną obsługę wszystkich oddziałów Muzeum Podlaskiego. Wobec zagrożenia wojennego to zadanie ma znaczenie szczególne. Digitalizacji zasobów towarzyszyć będzie dalsza cyfryzacja ksiąg i kart inwentarzowych. Celem Muzeum Podlaskiego jest objęcie systemem MONA całości zbiorów. Nad tym procesem czuwać będzie Dział Inwentarzy Zbiorów.

Działaniem priorytetowym na lata 2023-2030, w zakresie wystawiennictwa, pozostaje stworzenie nowych wystaw stałych w wybranych oddziałach Muzeum Podlaskiego. Obecnie trwają prace nad ekspozycją we wspomnianym Muzeum Błogosławionego Księdza Jerzego Popiełuszki w Okopach. Powołany został zespół do spraw stworzenia wystawy stałej w Muzeum Obojga Narodów w Bielsku Podlaskim. Wkrótce powstanie zespół, którego zadaniem będzie budowa wystawy stałej w Muzeum Fotografii Wiktora Wołkova w Turośni Kościelnej. Wraz z postępowaniem prac remontowych Muzeum Podlaskie stanie przed zadaniem stworzenia nowych wystaw stałych w białostockim Ratuszu oraz w rozbudowanej części Muzeum Ikon w Supraślu (ekspozycja odtworzonego ikonostasu). Stworzenia nowej koncepcji wymaga Muzeum Historyczne w Białymstoku. Po przejęciu budynku przy ul. Warszawskiej 63 w Białymstoku, Muzeum Podlaskie stanie przed wyzwaniem stworzenia stałej ekspozycji archeologicznej, jednak na obecnym etapie trudno określić horyzont czasowy realizacji tego przedsięwzięcia.

Wystawy – stałe i czasowe – realizowane we wszystkich oddziałach muzealnych, jak dotychczas będą służyły za podstawę działań edukacyjnych. Aby edukację prowadzić skutecznie i utrzymać na najwyższym poziomie, w latach 2023-2030 swoją pracę będzie kontynuował zespół edukatorów muzealnych, koordynujący prace w tym zakresie dla wszystkich placówek Muzeum Podlaskiego. Mimo specyfiki poszczególnych oddziałów zapewni to zachowanie pewnej jednolitości w budowie i realizacji strategii edukacyjnej Instytucji.

W ramach polityki wystawienniczej przewidzianej do realizacji w latach 2023-2030, priorytetem Muzeum Podlaskiego będzie tworzenie wystaw czasowych zauważalnych na arenie ogólnopolskiej. Obecnie trwają rozmowy na temat wypożyczenia wybranych arrasów ze zbiorów wawelskich, które jesienią bieżącego roku będą mogły zostać zaprezentowane w przestrzeni wystawienniczej białostockiego Ratusza, na wystawie „Zygmuntowskie arrasy – powrót na Podlasie”. Innym poważnym przedsięwzięciem wystawienniczym, do którego przygotowuje się Muzeum Podlaskie jest wystawa w 290. rocznicę koronacji Augusta III Sasa, której aktywnym uczestnikiem był Jan Klemens Branicki. Realizacja ambitnego i kosztownego przedsięwzięcia wymaga wypożyczenia eksponatów m.in. z Muzeum w Dreźnie i Muzeum Narodowego w Warszawie.

Jesienią 2024 r. Muzeum Podlaskie w Białymstoku będzie obchodziło 75. rocznicę powstania. Będzie to okazja do przygotowania stosownych ekspozycji we wszystkich oddziałach. Jednym z najistotniejszych przedsięwzięć będzie prezentacja zbiorów sztuki współczesnej Muzeum Podlaskiego. Jest to kolekcja gromadzona od kilkadziesiąt lat w

ramach Galerii Sztuki Współczesnej, a obecnie – mimo, iż w jej skład wchodzi dzieła wybitnych twórców – nie jest eksponowana.

Ważnym przedsięwzięciem wystawienniczym będzie przygotowanie rozbudowanej i wielowątkowej wystawy poświęconej Ryszardowi Kaczorowskiemu. Ostatni Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej na Uchodźstwie, w pełni zasługuje na upamiętnienie jego postaci w rodzinnym mieście. Dobrą okazją do realizacji tego zadania będzie 15. rocznica śmierci prezydenta, którą będziemy obchodzić 10 kwietnia 2025 r.

W latach 2023-2030 Muzeum Podlaskie zamierza czynnie uczestniczyć w sieciowych działaniach muzeów polskich. Pierwszym takim przedsięwzięciem będzie organizacja, wspólnie z kilkunastoma najważniejszymi muzeami i jednocześnie otwarcie, wystawy prezentującej srebra Funduszu Obrony Narodowej. Instytucją wiodącą w tym działaniu jest Muzeum Narodowe w Poznaniu.

W ramach przedsięwzięć sieciowych, tym razem o charakterze regionalnym, Muzeum Podlaskie zamierza włączyć się w działania Lokalnej Organizacji Turystycznej Wielki Gościniec Litewski. Jest to szansa na promowanie Muzeum Podlaskiego w kontekście roli regionu w czasach staropolskich. Na terenie województwa podlaskiego Gościniec wiedzie m.in. przez: Brańsk, Bielsk Podlaski, Białystok, Supraśl, Wasilków, Czarną Białostocką, Sokółkę i Kuźnicę Białostocką. Muzeum Podlaskie, choć jest instytucją wielooddziałową, nie dociera do wielu miejscowości na terenie Podlasia. W latach 2023-2030 Muzeum pragnie w większym zakresie skierować działalność wystawienniczą w miejsca, w których nie ma swoich oddziałów. Cel ten będzie realizowany głównie przez wystawy plenerowe, które obok przekazu merytorycznego będą stanowiły swoistą reklamę podejmowanych działań muzealnych. Dotychczas takie przedsięwzięcia realizowane miały miejsce w Brańsku (na Wielkim Gościńcu Litewskim) i Suchowoli. Do ważnych zadań Muzeum Podlaskiego będzie należało zaistnienie w dwóch największych po Białymstoku, miastach województwa podlaskiego – Łomży i Suwałkach. Zadanie jest tym trudniejsze, że w obu z sukcesem funkcjonują niezależne muzea.

Istotne miejsce wśród partnerów, z którymi Muzeum Podlaskie zamierza ściśle współpracować w latach 2023-2030, zajmują wojewódzkie instytucje kultury, szczególnie muzea – Podlaskie Muzeum Kultury Ludowej oraz Muzeum – Skansen Kurpiowski im. Adama Chętnika w Nowogrodzie.

Nie zaniedbując żadnego okresu historycznego, w najbliższych latach Muzeum Podlaskie będzie w dalszym ciągu koncentrowało znaczną część swojej energii na oświetlanie czasów staropolskich. Do podjęcia takiej decyzji skłania sukces przedsięwzięć realizowanych od jesieni 2021 do jesieni 2022 r., w ramach Roku Branickiego w Muzeum Podlaskim. Wystawa „Taniec

życia – taniec śmierci”, konferencja „Symposium Branicianum”, cykl spotkań „Colloquia Branicianum”, koncerty „Capella Branicianum” i „Muzyka w Pałacu na wodzie” cieszyły się popularnością i uznaniem, a jedno z tych przedsięwzięć przerodzi się w działanie cykliczne. Co dwa lata, w miarę postępu badań naukowych nad czasami saskimi, Muzeum Podlaskie będzie realizowało konferencje naukowe poświęcone dziejom i kulturze XVIII wieku, ze szczególnym uwzględnieniem dziejów Podlasia i Branickich-Gryfitów. Okazją do zorganizowania „I „Symposium Branicianum” w 2021 r. była 250. rocznica śmierci Jana Klemensa Branickiego. We wrześniu bieżącego roku Muzeum Podlaskie, w związku z 275. rocznicą ślubu Izabeli z Poniatowskich Branickiej z Janem Klemensem Branickim, zorganizuje „II Symposium Branicianum”, na którym badacze z wiodących ośrodków naukowych przedstawią efekty swoich badań na temat roli, aktywności i zaangażowania kobiet w osiemnastowiecznej Rzeczypospolitej. „III Symposium Branicianum”, zaplanowane na 2025 r. poświęcone będzie literaturze czasów saskich. Do podjęcia takiej tematyki skłania 290. rocznica śmierci Franciszka Karpińskiego, który na białostockim dworze Branickich pisał swoje „Pieśni nabożne”, a wśród nich kolędę „Bóg się rodzi”. Aktualny pozostaje zamiar ukazywania przez Muzeum Podlaskie świetności kulturalnej Podlasia w XVIII wieku.

Aktywność badawcza pracowników Działu Archeologii i ich rozległe kontakty w środowisku naukowym sprawiły, że zorganizowana w bieżącym roku I Podlaska Konferencja Archeologiczna zakończyła się sukcesem. Kolejne spotkania naukowców zajmujących się archeologicznym rozpoznaniem ziem północno-wschodniej Polski, zostało zaplanowane na rok 2026, a w przyszłości konferencje odbywać się będą zapewne w cyklu trzyletnim.

Osobnym zagadnieniem przeznaczonym do realizacji w latach 2023-2030 jest polityka wydawnicza. Wkrótce do periodyków wydawanych przez Muzeum Podlaskie – „Rocznika Białostockiego”, „Podlaskich Zeszytów Archeologicznych” i „Ikonosfery” – dołączy wydawnictwo przygotowywane przez Muzeum Obojga Narodów w Bielsku Podlaskim. Będzie to rocznik „Sejmik Bielski”, zbierający materiały z kolejnych paneli odbywających się w placówce. Pierwszy tom ukaże się w roku bieżącym, a znajdą się w nim teksty wykładów zaprezentowanych w 2022 r. Tak jak dotychczas, w latach 2023-2030 Muzeum Podlaskie zamierza publikować katalogi większości wystaw czasowych. Odpowiedni poziom edytorski wydawnictw sprawi, że zachowując najwyższą wartość merytoryczną, będą one również atrakcyjną wizytówką Instytucji. W najbliższych latach Muzeum Podlaskie zamierza kontynuować edycję prac w ramach czterech serii wydawniczych: „Muzeum Podlaskie Dziedzictwo” prezentującą wybrane obiekty i kolekcje, „Muzeum Podlaskie Poznajemy” przeznaczoną dla dzieci, edukacyjną „Muzeum Podlaskie Odkrywamy” i albumową „Muzeum

Podlaskie Prezentuje”. W przygotowaniu jest pierwszy tom serii „Muzeum Podlaskie Biografie”, który wypełni powstające na zamówienie Muzeum Podlaskiego, naukowe opracowanie biografii Jana Klemensa Branickiego. W przygotowaniu są także publikacje poświęcone hetmańskiemu regimentowi pieszemu i dziejom Powstania Styczniowego na Białostocczyźnie.

Współcześnie działalność instytucji kultury postrzegana jest często przez pryzmat obecności w mediach, szczególnie elektronicznych. Zadaniem priorytetowym na lata 2023-2030 pozostaje zachowanie najwyższego poziomu działań informacyjnych i promocyjnych prowadzonych głównie za pośrednictwem sieci internetowej. Za ten segment działalności, podobnie jak dotychczas odpowiadał będzie Dział Wydawnictw i Promocji.

Tak szeroko zakrojony program nie może być realizowany bez odpowiedniego zabezpieczenia kadrowego. W latach 2023-2030 – tak jak dotychczas – pracownicy Muzeum Podlaskiego będą mieli możliwość uczestniczenia w różnorodnych formach doskonalenia zawodowego i podnoszenia swoich kwalifikacji. Rozpoznanie potrzeb w tym zakresie zapewni ciągłe doskonalenie systemu przepływu informacji (już obecnie każdy pracownik ma indywidualny adres poczty elektronicznej, na który m.in. wysyłany jest „Tygodnik Muzealny”, wewnętrzny elektroniczny biuletyn Muzeum Podlaskiego). Ważne miejsce w tym zakresie będzie zajmowała współpraca z zakładową strukturą NSZZ „Solidarność”.

Jednym z priorytetów działalności Muzeum Podlaskiego na lata 2023-2030 pozostanie prowadzenie polityki aktywnego pozyskiwania wykwalifikowanej kadry pracowników. Najpilniejszą potrzebą w tym zakresie jest zatrudnienie brakujących specjalistów w zakresie konserwacji zabytków (papier, skóra, tkanina, malarstwo), w celu obsadzenia zlokalizowanej w Choroszczy pracowni, utworzonej dzięki finansowaniu w ramach Programu Współpracy Transgranicznej Polska – Białoruś – Ukraina na lata 2014-2020. W dalszym ciągu niezbędne jest pozyskiwanie specjalistów z zakresu historii sztuki.

Realizacja zaprezentowanego Programu działania Muzeum Podlaskiego w Białymstoku na lata 2023-2030 zapewni czynny udział Instytucji w budowie pozycji województwa podlaskiego na kulturalnej mapie kraju oraz walczy o kształtowanie obrazu naszego regionu jako przestrzeni atrakcyjnej, o nieprzeciętnym bogactwie kulturowym.

Włodzisław F. Dzikowski